

Betænkning

over forslag til lov om personnavne.

(Afgivet af udvalget den 20. april 1961).

Udvalget har holdt 9 møder og herunder haft 3 samråd med justitsministeren. Der er modtaget en skriftlig henvendelse fra Dansk Kvindesamfund.

Om udvalgets forhandlinger og de stillede ændringsforslag bemærkes:

I den fra Dansk Kvindesamfund modtagne henvendelse henstilles bl. a., at der samtidig med udfærdigelsen af vielsespapirerne vedlægges en særlig blanket, hvorpå kvinden skal anføre, om hun ønsker at bevare sit eget navn eller ønsker at antage ægtefællens. Udvalget har overvejet denne henstilling, men finder det dog ikke hensigtsmæssigt af hensyn til de erfaringsmæssigt ganske få tilfælde, hvor hustruen ønsker at bevare sit pigenavn, at føje endnu en attest til de mange, som skal tilvejebringes før ægteskabs indgåelse. Udvalget ser derimod gerne, at spørgsmålet tages op af det af justitsministeren nedsatte udvalg vedrørende revision af ægteskabslovgivningen i forbindelse med dette udvalgs drøftelser af foranstaltninger, hvorved der gives personer, som påtænker at indgå ægteskab, en vis vejledning med hensyn til ægteskabets retsvirkninger navnlig i formueretlig henseende.

I den nævnte henvendelse henstilles endvidere, at der i loven bør gives ægtemanden ret til at antage hustruens familienavn, i hvert fald hvor fællesbørn bærer dette. Udvalget bemærker hertil, at bestemmelsen i § 8, punkt 7, som allerede anført i kommissionsbetænkningen bl. a. vil kunne benyttes som hjemmel for, at der gives ægtemanden bevilling til at føre hustruens navn som slægtsnavn.

Udvalget har særlig drøftet reglerne om den gifte kvindes navn og har bl. a. stillet justitsministeren følgende spørgsmål i forbindelse med lovforslagets § 4:

„Er det muligt ifølge lovforslaget eller burde det være muligt for en gift kvinde at bruge sit pigenavn og mandens slægtsnavn samtidig, men i forskellige relationer, således at hun f. eks. bruger sit pigenavn som kunstner eller som udøver af en erhvervsvirksomhed, hun fortsætter med at drive efter sit ægteskab, medens hun bruger mandens slægtsnavn i alle andre forhold?“

Ministeren har besvaret spørgsmålet således:

„Lovforslagets § 4 tager stilling til, hvilket navn der skal være den gifte kvindes rette slægtsnavn. Under dette navn optages hun i folkeregistret og andre offentlige registre, og hun kan få udfærdiget dokumenter af offentligretlig karakter, f. eks. pas, førerbevis og næringsbrev, på navnet. Inden for samme periode kan kun ét navn være hendes rette slægtsnavn.

Spørgsmålet om den gifte kvindes ret til at anvende mandens fornavn, mellemnavn eller slægtsnavn er ikke løst i lovtæksten.

En gift kvinde, der fører sit pigenavn som slægtsnavn, kan imidlertid under ægteskabet uden særlig hjemmel anvende mandens navn i forbindelse med en betegnelse, der henviser til ægteskabet. (Betegnelserne fru Jensen, fru revisor Jensen, fru Løve Jensen eller fru Erik Løve Jensen vil især være anvendelige i privatlivet, betegnelser som N. N., gift Jensen, vil kunne anvendes i forhold af mere officiel karakter, f. eks.